

[Helveg Petersen.]

tinget og forskningen. Gang på gang må folketinget jo tage stilling til forslag om planer til formål, hvis reelle indhold man kun kan have et svagt og overfladisk kendskab til. Hvad sker der på Risø? Hvad sker der i CERN? Hvad er indholdet af de projekter, vi giver tilladelse til gennem det europæiske rumforskningsinstitut, ESRO?

Både i disse og talrige andre tilfælde må vi jo forlade os på eksperterne, på vore forskeres forslag om projekter og deltagelse deri. Det er klart, at med den enorme udvikling, der er i gang inden for forskningen, er det vanskeligt at foretage en prioritering af opgaverne. Det er måske heller ikke altid, vi gør os klart, hvilken målsætning der ligger bag de konkrete forskningsprojekter, og på hvilken måde der bedst kan samarbejdes om opnåelsen af de mål, vi har stillet. Jeg tænker her på det nordiske samarbejde og på det europæiske samarbejde; i hvilket omfang skal vi søge tilknytning til forskning, der finder sted i andre lande, og i hvilket omfang skal forskningen alene baseres på nationale ressourcer?

I almindelighed råder der vel den opfattelse, at vi i højere grad begunstiger den forskning, der er nyttebetonet, naturvidenskaberne, end den humanistiske. Givet er det i hvert fald, at adskillige forskere inden for humaniora føler, at der ikke helt er den samme interesse for udviklingen på disse områder. Den engelske forsker Snow opererer i en bog, han kalder de to kulturer, med spændingen mellem udviklingen inden for den naturvidenskabelige gren og den humanistiske og hævder, at de to parter taler hver sit sprog, og at det gælder om at bygge bro over kløften. Der er altså også et problem, der trænger sig på, når man skal diskutere prioriteringen af opgaverne.

Spørgsmålet er, om det forslag, det ærede medlem hr. Knud Bro med flere har fremsat, er det rigtige. Nu nævnte den højtærede formand som sin opfattelse, at det var udvalget for forretningsordenen, der skal tage stilling. Det ærede medlem hr. Guldberg mente, at det kunne være på sin plads, at et særligt udvalg så på det. Jeg vil for min part gerne tiltræde, at det sker; men jeg skal ikke stille forslag derom. Det er umiddelbart indlysende, at forslaget efter sin karakter naturligt henvises til udvalget for forret-

ningsordenen, men jeg vil gerne henlede opmærksomheden på det forskningsfællesudvalg, som den højtærede undervisningsminister har bebudet nedsat.

I universitetets administrationsudvalgs betænkning fra 31. august 1964 udtaler udvalget sig netop om afholdelsen af lejlig-hedsvisse kontaktkonferencer mellem medlemmerne af forskningsfællesudvalg og andre forskningsråd samt politikere og erhvervsfolk. Det er faktisk opgaver, der er sammenfaldende med dem, der er nævnt under punkt 4 i forslaget til folketingsbeslutning. Det vil altså være muligt for forskningsfællesudvalg at etablere møder af den karakter, der nævnes under punkt 4, og hvorved der kan opstå en gensidig orientering.

Nu er det klart, at det ikke kan være hovedopgaven for forskningsfællesudvalg at arrangere møder. Hovedopgaven må være at rådgive regeringen med hensyn til den prioritering, forskningsopgaverne skal have, og i forbindelse dermed må, som den højtærede formand udtalte, forskningsfællesudvalg fremskaffe oversigtsmateriale, der kan belyse, hvad der anvendes på forskningen. Der er jo forskningsbevillinger på budgetterne for 12 forskellige ministerier, og det er klart, at det kan knibe med at fastholde oversigten over udviklingen, når en sådan opdeling gør sig gældende.

Jeg tror, det vil være hensigtsmæssigt, at en væsentlig del af de opgaver, der omtales i det ærede medlems forslag, varetages af forskningsfællesudvalg og dets sekretariat. Det ville nok være betænkeligt, om man skulle anmode folketingets sekretariat om at være sekretariat for arbejdsudvalget, således som det ærede medlem foreslår det. Man må jo regne med, at der her vil kunne opstå præcedens.

Selv om forskningsopgaverne har en særlig placering i kraft af den utilgængelighed for lægmænd, forskningsproblemer udtaler, er der dog en oplagt chance for, at andre områder vil blive bragt i søgelyset som værende egnede til at stille krav om etablering af en tilsvarende virksomhed som den, der her er tale om. Der er jo mange områder, hvor det må erkendes at folketinget kan trænge til en nærmere orientering udefra. Jeg tror, at forskningsfællesudvalg, sådan som man har tænkt sig det